

Antep Savunması Ve Alınmayan Ders

– A.Hadi BAY · 01 Şubat 2012

ANTEP SAVUNMASI VE ALINMAYAN DERS

2004 yılında Gaziantep'te yayımlanan "Lobi Dergisine" yazmış olduğum bir yazıyı üç beş cümle ilave ederek güncellemiş oldum. O yazıyı okuyucularımın takdirlerine arz ediyorum.

“Birinci dünya savaşı sonunda yenik ilan edilen devletler safında olduğumuz için bize bir fatura kesildi. Bu fatura 30.Ekim 1918 tarihli Mondros Mütarekesiydi. Bu anlaşma milletimiz için çok acıydı. Ama ne çare? Çare yoktu. Kıtık, yokluk, yıllarca süren savaş hali milleti bitirmişti.

İşte şimdiki AB devletlerinin ileri gelenleri sözde dostlarımız,vatan toprağını işgale hazırlanıyorlardı.İtilaf Devletleri Güzel Yurdumuzu masa başında paylaştılar.Paylaştıkları topraklara da bir an önce kavuşmak için olanca hızla işgale başladılar.Antep,Halep,Maraş,ve çevresi önce İngilizlerin payına düşmüştü.İngilizler 17 Aralık 1918 tarihinde Antep’i işgal ettiler.Fransızlar ülkemizin paylaşılmasında kendi paylarının az olduğunu ileri sürerek biraz daha vatan hissesi istediler ve aldılar.Böylece Antep.,Halep ,Maraş başta olmak üzere Fransızlara verildi.Bir yıl kadar süren İngiliz İşgalinden sonra güzel Antep’imize29.Ekim 1919 tarihinde Fransızlar girdi.Fransızların içerisinde daha önceden Antep ten göç eden bir kısım Ermenilerde bulunmakta idi.Bunların Fransızlar tarafından kullanılmasıyla halka her türlü zulüm ve işkence yapılmaya başladı.4 Nisan 1920 de Kılıç Ali Ermenilerle uzlaşmak için Antep’e geldi.Ermenilere,”600 senedir beraber yaşadığımızı,bundan sonrada birlikte yaşayacağımızı,bundan emin olmalarını,esas düşmanımızın Fransızlar olduğunu Ermenilere bildirdi.Ermenilerin cevabı olumsuzdu.YA ERMENİSTAN YA MEZARİSTAN deniliyordu.Fransızlara kanmışlardı.Antep halkının ileri gelenleri Mısır’a ve Suriye’ye sürülüyordu.Böylece Antep’in işgalinin daha kolay olacağına inanılıyordu.Fransızlar Sıkıyönetim ilan ederek iş yerlerini kapattırdılar.uymayanları kurşuna dizdiler.Halka göz dağı veriyorlardı.x

Fırsat kollayan sırtlanlar gibi en zayıf en kötü zamanımızda vatanımızı parçalamaya insanlarımızı öldürmeye kalktılar. Her tarafı ateşe verdiler. Bunlar şimdiki Avrupalılardı. Çağdaş ve hürriyetçi geçinenlerdi. Şimdide bize insanlık dersi vermeye kalkmaktadırlar. Biz kimin beyninde kaç tilki dolaştığını biliyoruz ama unutanlara hatırlatıyoruz.

Dinine ve namusuna karşı çok hassas olan Antepililer. Ya hür yaşayacaklar ya da bu yolda öleceklerdi. Karar verilmişti. Hangi şartlarda olursa olsun savaşmak.

Başta Şahinbey ve Karayılan önderliğinde olmak üzere Fransızlara karşı savaş başlatıldı. Tarihte eşine pek ender rastlanabilecek bir savaş veriliyordu. Antep kendi imkânları ile başka yerden yardım almadan çete savaşı yapıyordu. Vuruluyordu, yaralanıyordu, şehit oluyordu. Evleri yıkılıyordu. Tarlaları yakılıyordu. İş yerleri dağıtılıyordu. Ancak teslim olmuyorlardı. Bu yolda ölmeyi düşman süngüsü altında yaşamaktan daha şerefli biliyorlardı.

Yedi bine yakın şehit verilmiş, Daha fazla gazi. Antep’teki On bin binadan 8 bin tanesi yerle bir edilmişti. Yani şehir tamamen bir enkaz yığını haline gelmişti. Evi yıkılmış, ocağı söndürülmüş, evlatları öldürülmüş bir Antep vardı karşımızda. Ama Fransızlara ve İngilizlere kan kusturmuştu.

Devletlere baş kaldırmıştı. Eli silah tutanlar ölünceye, tükeninceye kadar şanlı bir direniş göstermişlerdi. Yokluklar içinde var olmak için kendi cephanesini yapıyordu. Anteplinin bu yiğitliği ve ince zekâsı duyanları hayrete düşürüyordu. Bundan daha fazlasına tarih şahit olmamıştı.

Antepli tarihe adeta haykırıyordu. Yaz diyordu yaz. Kahramanlık nedir. Yiğitlik nedir Destan nedir bana bak ta yaz. Beni gör de yaz. Yaz Türk'ün zulme baş kaldırışını yaz, Türkün zalime baş eğmeyişini yaz diyordu.

Türk'ün Kahramanlığını gelecek nesillere taşıyacak ibret örneği bir destan yazmıştı Antepli. Avrupalıdan dost olunmayacağını bütün dünyaya ispat etmişti. Türk'ün Türk'ten başka Dostu yoktu. Bunu görmüştük. İstiklal Savaşı bunun ispatı idi."Ya hür yaşarım, ya ölürüm" Bu inanç, bu ruh, bu mücadele bütün dünyayı hayrete düşürmüştü. Allah'a bir can borcu vatan için verilmezde başka ne için verilirdi.

Ankara'da Antep'in kahramanlığını alkışlıyordu. Dünyada tek şehre nasip olan "Gazilik" unvanı ile Antep'i taltif ediyordu. Gazilik unvanı 93 numaralı kanunla 8 Şubat 1921 tarihinde verilirken hala savaş devam ediyordu.

Bu destan unutulmuş görülüyor. Bu gün AB diye tutturulmuş gidiyor. Ne BA si kardeşim ne AB si. Kimi kandırıyorlar, dünü hala unutmamak biz, unutmayacağız. Bazı kardeşlerimize Antep savunması başta olmak üzere Kurtuluş Savaşını yeni baştan okuyarak hatırlamaları önemle rica olunur.

Binlerce bina ve mabetten biri olan Ömeriye Camisinin minaresindeki sayısız mermi izleri hala restore edilip kazınmasına rağmen ciğerimize saplanmış mermi gibi duruyor. Antep'te Fransızlar insanlık suçu işlediler. Evlerin üzerine top mermileri yağdırdılar. İçinde yaşlı, kadın çocuk var demediler. Bu şekilde binlerce Antepliye şehit ettiler. Gaziantep'e Fransızların yaptığı Soykırım Anıtı neden dikilmiyor? Bu gün Fransızlar Ermeni oyları için Uydurma Soykırım Yasası çıkarma utanmazlığında. Antep Harbinde çete olan Kertilde Fransızlara ilk darbeyi vuranların içinde çete reisi olarak bulunan dedem Şerif Ağa'nın meşhur Köy Odasını bile Ermenilerin kılavuzluğu ile Fransızlar Antep Harbinde yakmışlardır. Binlerce örneği anlatmaya kitaplar yetmez.

Bu necip millet meşru savunma durumunda kalmadığı müddetçe hiçbir canı incitmemiştir. Dünyanın en merhametli milletidir. Bu ülkede Ermeni'den fazla Müslüman Türk Milletinin evlatları katledilmiştir. Ermenilere karşı meşru savunmada bulunulmuştur.

Dostumuzu, düşmanımızı iyi tanıyalım, aldanmayalım. Yoksa dönüşü olmayan yollara girilmiş olunur ki; bu milletin vebali kimseyi iflah etmez.

Antep'imizin kurtuluşunda zerre kadar emeği geçen şehitlerimize, gazilerimize Allah gani gani rahmet etsin. Sağ olanlara Allah selamet versin."

Sayı ve selamlarımla.